

Så skal jeg spørge: Når nu det belyses, som om det er et meget forfærdeligt forslag, til trods for at det er struktureret, til trods for at det er veldokumenteret, hvad sigtet er, og hvad målet er i slutfasen, hvad er så tanken i SF's forslag efter de 3 måneder? I hvilken fase er offeret efter de 3 måneder i det beslutningsforslag, der ligger her?

(Kort bemærkning).

Pernille Vigsø Bagge (SF):

I 2001 fremsatte SF et forslag i Folketinget, hvor vi simpelt hen foreslog, at beskyttelsesperioden skulle være helt op til 5 år, hvis det var det, kvinden havde behov for. Det synes vi netop ud fra en betragtning om, at de her kvinder har været udsat for noget af det værste, man overhovedet kan udsætte mennesker for på denne jord.

Så synes jeg i øvrigt, at det er lidt flot, at Venstres ordfører siger, at der ikke stilles krav. Hvis det ikke er et krav, at man samarbejder om hjemsendelse, hvad er det så? Selvfølgelig er det et krav, man har sat ind, for ellers ville man jo kunne gå ind for oppositionens forslag.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak til ordføreren. Så bliver det ordføreren for forslagsstillerne, fru Kirsten Brosbøl.

Kirsten Brosbøl (S):

Tak for en god debat. Jeg synes, det har vist sig, at det var meget nyttigt, at vi opretholdt det her beslutningsforslag. Det var jo ellers, som fru Pernille Vigsø Bagge også beskrev det så malende, sådan, at vi ganske kort overvejede, om vi skulle trække det her beslutningsforslag fra dagsordenen i dag, da vi hørte, at nu havde regeringen imødekommet kravet om en udvidet beskyttelsesperiode.

Vi fandt så ud af senere, at vi jo nok hellere måtte opretholde forslaget, fordi der altså var nogle ting, hvor vi måske alligevel ikke var helt enige, nemlig i forbindelse med hvordan den her udvidelse så skulle fungere.

Jeg synes også, at det er vigtigt i dag at rose de kræfter i regeringspartierne, som har presset på for at få udvidet beskyttelsesperioden. Der er ikke nogen tvivl om, at det her har været et diskussionsemne både på og uden for Christiansborg, og de mange kræfter, som har arbejdet for den her udvidelse, synes jeg trods de betænkeligheder, vi har ved den model, regeringen lægger op til, skal have et rosende ord med på vejen. Jeg synes, det har været rigtig fint at følge den

her proces, og jeg synes også, at vi alt andet lige må anerkende, at det er godt, at man får en udvikling på det her område.

Hvad angår regeringens forslag, altså det, der lægges op til i den nye handlingsplan, ja, så har vi med debatten i dag fået afklaret, at der ikke er tale om en reel og ubetinget udvidelse af beskyttelsesperioden. Jeg synes, det stod meget klart fra ministerens side, at der er tale om, at man opretholder de 30 dage som udgangspunkt.

Man opretholder, at beskyttelsesperioden, den reelle refleksionsperiode, den, hvor kvinden ikke skal tage stilling til et eventuelt samarbejde med den ene eller den anden myndighed, altså fortsat reelt er 30 dage. Det, der er tale om, er, at hvis man så indgår på de betingelser, der er for en udvidelse, ja, så kan den komme på tale. Det er noget, som vi i oppositionen er bekymret for af de mange årsager, som de øvrige ordførere allerede har listet op, det skal jeg ikke bruge mange minutter på. Jeg vil blot understrege, at det, vi synes er helt afgørende med det her beskyttelsestilbud, er, at man anser de her kvinder som ofre for en forbrydelse, som har behov for hjælp, både i form af hjælp til at komme sig oven på de fysiske og psykiske mén, som kvinderne har efter at have været udsat for så voldsom en forbrydelse, som menneskehandel er, og i form af juridisk bistand og hjælp til netop at etablere kontakter til hjemlandet, til myndigheder, som gør, at kvinderne kan komme på fode igen.

Vi siger jo ikke, at der ikke må være noget som helst samarbejde. Vi siger slet ikke, at der ikke skal være nogen som helst form for hjælp til hjemsendelse, langtfra. Det foregår allerede i dag, som jeg også var inde på i en af mine korte bemærkninger; det er jo allerede det, der er meningen med beskyttelsestilbuddet i dag, at der skal foregå en forberedelse af hjemsendelsen, men det er ikke er en betingelse for, at kvinden kan komme i beskyttelsestilbuddet – selvfølgelig er det ikke det, hun skal have det beskyttelsestilbud, fordi hun har været udsat for en forbrydelse. Så kommer den hjælp oveni, og det er det, der ligger i at have den indsats i beskyttelsestilbuddet, nemlig at man selvfølgelig vil hjælpe kvinden til at komme på fode igen. Men det skal altså ikke være en betingelse for udvidelsen.

Kl. 20.35

Dermed har jeg også, synes jeg, svaret på det spørgsmål, som både blev rejst før af Venstres ordfører, og som ministeren også var inde på i sin tale, om, hvad oppositionen har forestillet sig